

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему «Адміністративно-правове забезпечення безпеки мореплавства в Україні»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Забезпечення безпеки є головним принципом, що скеровує всі нормотворчі процеси у сфері транспорту. Забезпечення безпеки мореплавства є його вагомим складником, що має значні особливості через непередбачуване природне середовище де воно здійснюється. Стабільність та ефективність забезпечення безпеки мореплавства визначає успішність морських перевезень, їх швидкість та налагодження надійної роботи міжконтинентальних транспортних коридорів, економічну, політичну та соціальну стабільність держав. Безпека мореплавства, що конституюється починаючи з перших морських подорожей, є на теперішній час провідним принципом, який детермінує всі види людської активності на морі.

Україна, перебуваючи на узбережжі Чорного та Азовського морів, має потужний портовий потенціал, поступово відроджує мореплавство та судноплавство внутрішніми водними шляхами, має об'ємну нормативну базу та формує сучасну систему забезпечення безпеки водних сполучень. Угодою про асоціацію між Україною та ЄС (ст. 411) передбачається розвиток співробітництва щодо інтегрованої морської політики, зокрема шляхом докладання зусиль для покращення морської безпеки та заходів безпеки на морі. Провідну роль держави та уповноважених нею органів у сфері забезпечення безпеки мореплавства як стандарт закріплено у нормах Конвенції ООН з морського права 1982 року (далі – UNCLOS'82) та інших міжнародних угод, які є обов'язковими для України. У них підкреслено імперативність публічного адміністрування цієї сфери з використанням таких інструментів, що є доступними лише державному адміністративно-правовому механізму. Виклики та загрози сучасному мореплавству не можуть бути подолані без втручання та керівної ролі держави, вироблення надійного адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки мореплавства держав прапорів суден, держав портів їх заходження та прибережних держав. На актуалізацію питань забезпечення безпеки мореплавства в Україні вплинула також тимчасова окупація Кримського півострова, морських просторів навколо нього, необхідність забезпечення безпеки проходження Керченською протокою та мореплавства в Азовському морі.

Актуальність теми дослідження зумовлено подальшим упровадженням в Україні адміністративної реформи, оновленням Кабінетом Міністрів України програмних документів галузі – Морської доктрини України на період до 2035

року і Стратегії розвитку морських портів України на період до 2038 року, створенням та початком роботи в Україні Морської адміністрації. Об'єктивна необхідність ефективного забезпечення безпеки мореплавства зумовлює формування оновленої концепції його адміністративно-правового механізму. Визначення на сучасному, початковому, етапі його новітнього творення тих напрямів адмініструючого керуючого впливу та нормотворення, що допоможуть побудувати надійний та дієздатний, сформований з урахуванням кращих світових практик, його інституційний та законодавчий устрій.

Серед наукових правничих досліджень забезпечення безпеки мореплавства слід назвати дисертацію В.А. Селезньова «Організаційно-правові основи управління безпекою мореплавства» (1998 р.), в якій комплексно досліджено поняття безпеки мореплавства, визначено структуру та охарактеризовано її правові основи, а також особливості прокурорського нагляду за дотриманням вимог безпеки мореплавства. Питанням санкціонованого втручання в торговельне мореплавство з метою забезпечення його безпеки присвячена дисертація В.В. Серафімова «Адміністративний примус у сфері торговельного мореплавства» (2000 р.), суднового постачання – дисертація Л.І. Пашковської «Адміністративно-правове регулювання діяльності суднових постачальників» (2008 р.), технічного складника забезпечення безпеки мореплавства – дисертація В.О. Сергійчик «Адміністративно-правові засади виконання Україною обов'язків держави прапора щодо контролю технічного стану морських суден» (2010 р.). Дослідження А.П. Калініченко на тему «Адміністративно-правові засади нагляду та контролю за безпекою судноплавства в Україні» (2011 р.) присвячено розгляду механізму забезпечення безпеки судноплавства маломірних суден та річкового транспорту на внутрішніх водних шляхах України. У дисертаційному дослідженні Д.А. Іванова «Інформаційно-правові основи забезпечення безпеки мореплавства» (2008 р.) визначено роль та місце інформаційного права у сфері забезпечення безпеки мореплавства та визначено, що своєчасний обмін достовірною інформацією збільшує шанси на запобігання загибелі морських суден та, у випадку лиха, якнайшвидшого надання допомоги для рятування життя і здоров'я людини, а також на мінімізацію шкоди, якої може бути завдано майну або вантажу. Міжнародно-правові аспекти забезпечення безпеки мореплавства розроблено у дисертаціях В. Бойовича «Міжнародно-правові аспекти забезпечення безпеки мореплавства в СР Югославії» (2003 р.), де систематизовано вимоги із забезпечення безпеки мореплавства, надано авторське визначення поняття «безпека мореплавства» та обґрунтовано її комплексний характер; О.І. Белової «Міжнародно-правові аспекти державної морської політики України та юридичні проблеми її реалізації в сучасних

умовах» (2008 р.), де відзначено, що морська безпека держави є одним із базових елементів державної морської політики; Т.В. Аверочкіної «Шляхи імплементації міжнародно-правових стандартів професійної підготовки плавскладу в українському законодавстві» (2006 р.), в якій визначено роль «людського фактора», професійного складника та рівня кваліфікації моряків у забезпеченні безпеки мореплавства. Кримінологічне дослідження сфери забезпечення безпеки мореплавства здійснене Н.О. Федчун «Кримінологічна безпека мореплавства та кримінально-правові засоби її забезпечення» (2014 р.), де вироблено концепцію забезпечення кримінологічної безпеки мореплавства.

Зазначені теоретичні розробки є вагомим внеском у розвиток теорії правової науки, сприяють формуванню комплексної галузі морського права, оновлюють та доповнюють галузеві правові науки (адміністративного, міжнародного права та ін.). Водночас, незважаючи на численність здійснених розробок, комплексного дослідження адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства досі здійснено не було. Це, в умовах сьогоденного формування оновленої системи публічного адміністрування безпеки мореплавства в Україні та у світлі значного оновлення нормативно-правового забезпечення морської діяльності, значно актуалізує важливість вироблення цілісної концепції адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства та надання рекомендацій з метою його вдосконалення. Також значні зміни в інституційному та законодавчому забезпеченні безпеки мореплавства, що відбулися останнім часом в Україні, зокрема створення та початок роботи Морської адміністрації, характеристика перших результатів її роботи, а також можливі шляхи вдосконалення практично не знайшли свого відображення у наукових правничих дослідженнях.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано в рамках науково-дослідної теми кафедри морського та митного права «Митне, морське та інформаційне право: євроінтеграційний вимір», що пов'язана з планом наукових досліджень Національного університету «Одеська юридична академія» на 2016–2020 роки «Стратегія інтеграційного розвитку України: правовий та культурний вимір» (державний реєстраційний номер 0116U001842).

Мета і задачі дослідження. Мета цього дослідження полягає у створенні нової наукової концепції реформування та вдосконалення адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні.

Для досягнення мети дисертаційної роботи було визначено такі задачі:

означити в історичній ретроспективі правові аспекти забезпечення безпеки мореплавства;

визначити на підставі теоретичних розробок, законодавства та міжнародних угод поняття «безпека мореплавства» та «забезпечення безпеки мореплавства»;

охарактеризувати адміністративно-правову складову забезпечення безпеки мореплавства;

систематизувати основні теоретико-методологічні підходи до визначення адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства;

висвітлити значення принципу забезпечення безпеки мореплавства для правового регулювання морської діяльності;

охарактеризувати міжнародно-правову уніфікацію галузевих стандартів та комплексний підхід до забезпечення безпеки мореплавства;

визначити механізм та основні етапи формування сучасної моделі адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні та інституціоналізації системи органів управління нею;

охарактеризувати форми та методи публічного адміністрування безпеки мореплавства в Україні;

розробити пропозиції з удосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки мореплавства в Україні

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що складаються у сфері мореплавства.

Предметом дослідження є адміністративно-правове забезпечення безпеки мореплавства в Україні.

Наукова новизна одержаних результатів. Дисертація є першим в українській правовій науці дослідженням, в якому сформульовано цілісну концепцію адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні, яка базується на використанні адміністративних засобів для реалізації загальноновизнаних міжнародних норм та стандартів. У результаті здійсненого дослідження сформульовано ряд положень і висновків, до найбільш значущих з яких належать:

уперше:

визначено історико-правовий базис формування сучасних підходів до розуміння безпеки мореплавства та організаційно-правових механізмів її забезпечення;

охарактеризовано особливості застосування норм національного адміністративного права у реалізації міжнародних зобов'язань та стандартів щодо забезпечення безпеки мореплавства;

визначено на підставі теоретичних розробок, законодавства та міжнародних угод провідну роль принципу забезпечення безпеки для правового регулювання мореплавства;

оновлено розуміння ролі та значення комплексного підходу до забезпечення безпеки мореплавства;

охарактеризовано стан правового забезпечення безпеки морського рибальства в Україні;

визначено можливості застосування діючих правових норм у сфері забезпечення безпеки мореплавства до автономних суден;

сформульовано закономірності та основні напрями формування сучасної моделі адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні;

охарактеризовано інституціоналізацію системи органів управління безпекою мореплавства в Україні;

класифіковано та розкрито форми та методи публічного адміністрування безпеки мореплавства в Україні;

удосконалено:

концепцію адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні та провідної ролі держав у механізмі забезпечення безпеки світового мореплавства;

наукові підходи до теоретико-правової розробки категорій «безпека мореплавства» та «забезпечення безпеки мореплавства»;

вчення про державний контроль в адміністративному праві;

погляди щодо вирішення питань інституційної підпорядкованості капітанів морських портів України;

набули подальшого розвитку:

положення про формування загальносвітових стандартів, форм, методів та інструментів публічного адміністрування безпеки мореплавства;

підходи до формування системи принципів та адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки мореплавства;

ідеї транснаціонального адміністративного права через адмініструючі функції міжнародних інституцій у сфері забезпечення безпеки мореплавства;

запропоновано:

входження Регістру судноплавства України до складу Морської адміністрації України;

залучення консультативних механізмів та інститутів громадянського суспільства до формування пропозицій з удосконалення системи забезпечення безпеки мореплавства в Україні;

способи та концептуальні шляхи формування змін та доповнень до діючого законодавства у сфері забезпечення безпеки мореплавства

Теоретичне значення результатів дослідження ґрунтується на цілісній моделі застосування адміністративних засобів для забезпечення безпеки

мореплавства в Україні. Основна гіпотеза дослідження побудована на сучасних поглядах щодо існування низки транснаціональних правових режимів в сфері морського права, які визначають прийоми та способи публічного адміністрування у відповідній сфері.

Теоретичний фундамент створено завдяки коректному застосуванню загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання, які ґрунтуються на принципах об'єктивного, всебічного та комплексного аналізу суспільних процесів і явищ. Діалектичний метод дозволив всебічно та об'ємно дослідити формування правових засад та інституційного механізму забезпечення безпеки мореплавства в Україні та у світі (п.п. 2.2, 3.1), а також визначити об'єктивні причини виникнення проблем у процесі організації системи державного адміністрування забезпечення безпеки мореплавства в Україні (п. 3.1). Історико-правовий метод дозволив вивчити становлення організаційно-правових механізмів забезпечення безпеки мореплавства в Україні (п. 1.1) та охарактеризувати основні етапи формування сучасної моделі адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні (п. 2.3). Метод системного аналізу дав змогу всебічно дослідити адміністративно-правову складову забезпечення безпеки мореплавства та охарактеризувати принцип забезпечення безпеки мореплавства як провідний для всього масиву правових норм, якими врегульоване мореплавство (п.п. 1.2, 2.1), вивчити основні теоретико-методологічні підходи до визначення адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства (п. 1.3), а також упорядкувати форми та методи публічного адміністрування безпеки мореплавства в Україні (п. 3.2). Застосування формально-логічного та теоретико-прогностичного методів дозволило розробити пропозиції щодо вдосконалення існуючого на теперішній час адміністративно-правового та організаційного забезпечення безпеки мореплавства в Україні (п. 3.3).

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертаційному дослідженні положення, зроблені узагальнення, висновки та пропозиції мають загальнотеоретичне та прикладне значення для науки адміністративного права і процесу, правотворчої діяльності та практики діяльності органів виконавчої влади України.

Результати дослідження можуть бути використаними у:

науково-дослідній сфері – для подальших досліджень загальнотеоретичних питань публічного адміністрування безпеки мореплавства, удосконалення його наукового підґрунтя (Акт про впровадження наукових розробок дисертаційного дослідження у навчальну та науково-дослідну діяльність Національного університету «Одеська юридична академія» від 11 червня 2020 р.);

правотворчій діяльності – при реформуванні законодавства України з питань безпеки морської діяльності, підготовці проєктів нормативно-правових актів, спрямованих на вдосконалення й усунення прогалин правового забезпечення безпеки мореплавства (Акт впровадження результатів наукових розробок дисертаційного дослідження у законопроектну роботу Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності від 18 червня 2020 р. № 147/2-32; Акт впровадження результатів наукових розробок дисертаційного дослідження у законопроектну роботу Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури від 19 червня 2020 р. № 04-31/12-2020/81129);

правозастосовній діяльності – для вдосконалення та підвищення ефективності практичної діяльності органів державної влади та управління у сфері морської діяльності;

навчальному процесі – при підготовці підручників та навчальних посібників із курсів: «Адміністративне право», «Морське право», «Морське та митне право», «Портове право», «Проблеми адміністративного права», а також при підготовці дисертаційних робіт та монографічних досліджень із питань правового забезпечення морської діяльності.

Особистий внесок дисертанта. Дисертаційне дослідження виконано здобувачем самостійно, усі сформульовані в ньому положення і висновки обґрунтовано на основі особистих досліджень здобувача. Власний внесок у науковій статті, опублікованій у співавторстві, «Генеза міжнародно-правового регулювання забезпечення безпеки мореплавства» (Т.В. Аверочкина, Т.М. Плачкова. – Lex Portus. 2016. № 2. С. 150–168) – самостійно охарактеризовано міжнародні угоди у сфері забезпечення безпеки мореплавства, а також надано авторське визначення категорії «безпека судноплавства».

Апробація результатів дослідження. Положення і висновки дисертації доповідалися і обговорювалися на засіданні кафедри морського та митного права Національного університету «Одеська юридична академія».

Основні положення та висновки дисертаційного дослідження було представлено й обговорено на міжнародних, всеукраїнських наукових і науково-практичних конференціях, круглих столах: «Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії» (м. Львів, 16–17 грудня 2016 р.), «Верховенство права очима правників-початківців» (м. Одеса, 3 грудня 2016 р.), «Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики» (м. Одеса, 6–7 квітня 2017 р.), XX Ювілейна міжнародна звітна конференція юних юристів, студентів, аспірантів і молодих вчених, присвячена 20-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 17-річчю

Одеської школи права (м. Одеса, 12 травня 2017 р.), «Традиції та новації юридичної науки: минуле, сучасність, майбутнє» (м. Одеса, 19 травня 2017 р.), «Актуальні питання теорії та практики застосування сучасного вітчизняного та міжнародного права» (м. Київ, 9–10 червня 2017 р.), «Основні тенденції розвитку цивілістики, конституційного, господарського та міжнародного права» (м. Кривий Ріг, 27 жовтня 2017 р.), «Верховенство права очима правників-початківців» (м. Одеса, 18 листопада 2017 р.), «Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики» (м. Одеса, 7–8 грудня 2017 р.), «Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики» (м. Одеса, 29–30 березня 2018 р.), «Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції» (м. Одеса, 18 травня 2018 р.), «Правове забезпечення політики держави на сучасному етапі її розвитку» (м. Харків, 1–2 березня 2019 р.), «Вітчизняна юридична наука в умовах сучасності» (м. Харків, 15–16 березня 2019 р.), «Сучасні тенденції розвитку юридичної науки та практики» (м. Київ, 15–16 березня 2019 р.), «Публічне адміністрування в умовах змін та перетворень: проблеми організації та правового забезпечення» (м. Харків, 11–12 квітня 2019 р.), «Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики» (м. Одеса, 18–19 квітня 2019 р.), «Правове життя сучасної України» (м. Одеса, 17 травня 2019 р.).

Публікації. Основні положення, висновки та рекомендації, що містяться у дисертаційному дослідженні, викладено у 9 наукових статтях (із них 1 у співавторстві), 6 з яких (1 у співавторстві) розміщено у фахових виданнях України, внесених до міжнародних наукометричних баз, 1 – у науковому фаховому виданні, що входить до затвердженого переліку, 2 – у зарубіжних періодичних наукових виданнях (1 з яких розміщено у виданні країни, що належить до членів Організації економічного співробітництва та розвитку), і 17 доповідях на наукових і науково-практичних конференціях та інших наукових заходах.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дисертації:

наукові праці, у яких опубліковано основні результати дисертаційного дослідження:

1. Аверочкина Т.В., Плачкова Т.М. Генеза міжнародно-правового регулювання забезпечення безпеки мореплавства. *Lex Portus*. 2016. № 2. С. 150–168.

2. Плачкова Т.М. Адміністративно-правовий механізм забезпечення безпеки мореплавства в Україні: генеза правового регулювання. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»*: зб. наук. статей. 2016. № 4. С. 78–100.

3. Плачкова Т.М. Адміністративно-правові засади забезпечення безпеки мореплавства на судах флоту рибного господарства. *Юридична наука*. 2017. № 1. С. 4–16.

4. Плачкова Т.М. Людський фактор у забезпеченні безпеки мореплавства: правові засоби зменшення впливу. *Lex Portus*. 2017. № 2. С. 182-197.

5. Плачкова Т.М. «Забезпечення безпеки мореплавства»: до питання правового визначення поняття. *Eurasian Academic Research Journal*. 2017. № 4 (10). Р. 111–117.

6. Плачкова Т.М. Інституціоналізація системи органів управління безпекою мореплавства в Україні. *Lex Portus*. 2018. № 1. С. 115-126. <https://doi.org/10.26886/2524-101X.1.2018.9>

7. Плачкова Т.М. Проблеми правового регулювання безпеки автономного судноплавства. *Правова держава*. 2018. № 30. С. 114–118.

8. Plachkova T. Providing Navigation Safety at Seaports of Ukraine: Some Aspects of State Administration. *Lex Portus*. 2019. № 2. Р. 41–57. <https://doi.org/10.26886/2524-101X.2.2019.3>

9. Plachkova T. Ensuring of maritime safety: PSC, duties of the flag State and practice of Ukraine. *European Political And Law Discourse*. 2019. Vol. 6. Iss. 4. Р. 24–28.

наукові публікації, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

10. Плачкова Т.М. Міжнародно-правові засади забезпечення безпеки мореплавства в Чорному морі. *Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 16–17 груд.2016 р.). У 2-х частинах. Львів: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2016. Ч. 2. С. 109–112.

11. Плачкова Т.М. Безпека мореплавства – головний принцип правового забезпечення морської діяльності. *Верховенство права очима правників-початківців*: матер. Всеукр. наук. конф. студ. та асп. (3 грудня 2016 р., м. Одеса): у 2 т. Т. 2 / відп. Ред. Г.О. Ульянова; НУ «ОЮА». Одеса: Юрид. літ., 2016. С. 264–266.

12. Плачкова Т.М. Безпека судноплавства: наукові підходи до визначення. *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики*: матеріали ХІ Міжнародної науково-практичної конференції НУ «ОМА» (Одеса, 6-7 квітня 2017 р.). Вип. 11. О.: НУ «ОМА», 2017. С. 48–51.

13. Плачкова Т.М. Port-state control у системі забезпечення безпеки мореплавства. *Матеріали XX Ювілейної міжнародної звітної конференції юних юристів, студентів, аспірантів і молодих вчених, присвяченої 20-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 17-річчю Одеської школи права* (12 травня 2017 р., м. Одеса): у 3 т. Т. 1 / від. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Фенікс, 2017. С. 274–275.

14. Плачкова Т.М. До питання про забезпечення безпеки мореплавства у рибальському секторі. *Традиції та новації юридичної науки: минуле, сучасність, майбутнє*: матеріали Міжнародної наук.-практ. конф. (м. Одеса, 19 травня 2017 р.). У 2-х т. Т. 1 / відп. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2017. С. 499–501.

15. Плачкова Т.М. Безпека мореплавства: історико-правовий аспект. *Актуальні питання теорії та практики застосування сучасного вітчизняного та міжнародного права*: Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 9-10 черв. 2017 р. К.: Центр правових наукових досліджень, 2017. С. 77–80.

16. Плачкова Т.М. Наукові дослідження у сфері забезпечення безпеки мореплавства: міжнародно-правовий напрям. *Основні тенденції розвитку цивілістики, конституційного, господарського та міжнародного права*: матеріали круглого столу (27 жовт. 2017 р., м. Кривий Ріг) / відп. за вип. В.Г. Олюха; уклад. В.Г. Олюха. Кривий Ріг: Видав. дім «Гельветика», 2017. С. 44–46.

17. Плачкова Т.М. Людський фактор та забезпечення безпеки мореплавства: правові аспекти взаємозалежності. *Верховенство права очима правників-початківців*: матеріали Всеукр. наук. конф. (м. Одеса, 18 листоп. 2017 р.) / за ред. Г. О. Ульянової; уклад.: Ю. Д. Батан, М. В. Сиротко [та ін.]. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2017. С. 157–159.

18. Плачкова Т.М. Безпека мореплавства: адміністративно-правовий аспект. *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики*: матеріали III Міжнар. студ. наук.-практ. конф. НУ «ОМА». Одеса: НУ «ОМА», 2018. С. 36–39.

19. Плачкова Т.М. Автономні судна: чи забезпечуватиметься безпека мореплавства? *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики*: матеріали XII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 29-30 берез. 2018 р.). 2018. С. 233–237.

20. Плачкова Т.М. Сучасний стан та перспективи адміністрування безпеки мореплавства в Україні. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 18 трав. 2018 р.) У 2-х т. Т. 1 / відп. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2018. С. 447–450.

21. Плачкова Т.М. Питання забезпечення безпеки мореплавства у програмних документах морської галузі України. *Правове забезпечення політики держави на сучасному етапі її розвитку*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (1 – 2 берез. 2019 р., м. Харків). Східноукраїнська наукова юридична організація, 2019. 63–67.

22. Плачкова Т.М. Проблеми державного адміністрування забезпечення безпеки судноплавства у морських портах України. *Вітчизняна юридична наука в умовах сучасності*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 15-16 березня 2019 р.). Харків: ГО «Асоціація аспірантів-юристів», 2019. С. 51–54.

23. Плачкова Т.М. Комплексний підхід до адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні. *Сучасні тенденції розвитку юридичної науки та практики*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 15–16 берез. 2019 р.) / ред. кол. Гриценко І. С., Мельник Р. С. та ін. К.: Видав. дім «Гельветика», 2019. С. 25–28.

24. Плачкова Т.М. Міжнародні правила попередження зіткнень суден у системі правового забезпечення безпеки мореплавства. *Правове життя сучасної України*: у 2 т.: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 трав. 2019 р.) / відп. ред. Г.О. Ульянова. Т. 1. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2019. С.488–491.

25. Плачкова Т.М. Забезпечення безпеки мореплавства: євроінтеграційний вимір. *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики*: матеріали XIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 18-19 квітня 2019 року). Одеса: НУ «ОМА», 2019. С. 79–83.

26. Плачкова Т.М. Сучасний стан публічного адміністрування у сфері забезпечення безпеки мореплавства в Україні. *Публічне адміністрування в умовах змін та перетворень: проблеми організації та правового забезпечення*: зб. наук. пр. за матеріалами III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 11-12 квіт. 2019 р.) / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого; [відп. за вип.: Н.П. Матюхіна, Г.А. Гончаренко, М.С. Ковтун, С.А. Федчишин]. Харків: Право, 2019. С. 487–490.

Характеристика особистості здобувача. Плачкова Т.М. має вищу юридичну та будівельну освіти. У 2006 році закінчила Одеську національну юридичну академію, отримала диплом магістра за спеціальністю «Правознавство». У 2007 році закінчила Одеську національну юридичну академію, факультет державного управління, отримала диплом магістра за спеціальністю «Державна служба». У 2017 році закінчила Одеську державну академію будівництва та архітектури, отримала диплом спеціаліста за спеціальністю «Промислове і цивільне будівництво». Працювала на державній

службі на посаді головного спеціаліста Адміністративного сектору Департаменту Державної архітектурно-будівельної інспекції. У жовтні 2018 року отримала Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю. Займалась юридичною практикою у якості фізичної особи-підприємця, індивідуальною адвокатською діяльністю. З 2016 року – аспірант кафедри морського та митного права Національного університету «Одеська юридична академія». З 29.08.2019 року – народний депутат Верховної Ради України IX скликання. Володіє українською, російською, болгарською мовами. Має 26 публікацій з проблематики дисертації.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана сучасною науковою мовою, вміло використані спеціальні дефініції. Робота характеризується єдністю змісту, а стиль викладення сприяє доступності розуміння та сприйняття матеріалу.

Дисертація Плачкової Тетяни Михайлівни на тему «Адміністративно-правове забезпечення безпеки мореплавства в Україні» відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167, і рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді.

Рецензент:

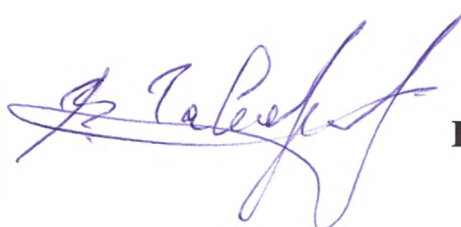
доктор юридичних наук, професор

О.П. Федотов

Рецензент:

кандидат юридичних наук

В.В. Гаверський

ОЗГРУНОК

ПІДПИС ЗАСВІДЧУЮ